

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 141: Forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf m.v. (Gennemførelse af EU-retshjælpskonventionen, den 2. tillægsprotokol til Europarådets retshjælpskonvention og EU-rammeafgørelse om fælles efterforskningshold).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 27/2 2002. Første behandling 14/3 2002. Betænkning 25/4 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Forespørgsel nr. F 34:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om billedpornografiens udvikling i Danmark, og hvad agter regeringen at gøre for at give forældre og børn mulighed for at undgå at blive konfronteret med pornografiske billeder i offentlige rum?«
Af Christian H. Hansen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Per Dalgaard (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Søren Krarup (DF) og Peter Skaarup (DF).
(Forespørgslen anmeldt 22/3 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 5/4 2002).

Begrundelse

Christian H. Hansen (DF):

Begrundelsen for denne forespørgsel er, at billedpornografien langsomt, men sikkert har sneget sig ind overalt. Efterhånden er det umuligt for vores børn og unge at undgå billeder med seksuelt indhold, når de f.eks. læser ungdomsblade og magasiner. Ofte drejer det sig om så stærke og bizarre billeder, at de for blot få år siden ville have været henvist til egentlige porno magasiner og -blade.

Det er åbenlyst for enhver, at den hårde porno ikke hører hjemme i almindelige blade og tidsskrifter. Der skal derfor være en mulighed for at vælge fra.

Samtidig er det Dansk Folkepartis opfattelse, at blade med pornografisk indhold alt for ofte i kiosker er placeret på en måde, hvor børn ikke kan undgå at se dem. Naturligvis må det være sådan, at vores børn ikke på denne måde bliver konfronteret med de anstødelige billeder.

Det mediebarne sexovergreb på børn og unge bør derfor også standses, eventuelt ved et lovindgreb, som kan henvise pornografien til medier, hvor den rettelig hører hjemme, nemlig i pornoblade, -magasiner og -film, der sælges og som sådan købes af folk, der på forhånd har truffet et klart og sikkert valg.

Jeg ser frem til at høre justitsministerens bemærkninger til denne forespørgsel.

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil godt indledningsvis oplyse, at regeringen ikke har iværksat mere generelle undersøgelser af billedpornografiens udvikling her i landet si-

den dens frigivelse i 1969, og vi har heller ikke i øjeblikket planer om at tage et sådant initiativ.

Jeg kan imidlertid som alle andre konstatere, at vi, uanset hvor vi i øvrigt færdes, i de senere tiår i stadig flere sammenhænge og i stigende omfang ser seksuelt prægede billeder. Denne udvikling er sket i sammenhæng med den almindelige udvikling i samfundet, herunder ikke mindst den teknologiske udvikling.

Vi møder i øget omfang det, som jeg vil kalde seksuelle skildringer, altså ikke alene pornografiske billeder, i vores dagligdag, eksempelvis i ugeblade, tv-udsendelser og på internettet.

En række bestemmelser i normalpolitivedtægten og straffeloven udgør et strafferetligt værn mod, at vi uden at ønske det bliver konfronteret med egentlige pornografiske billeder. Ifølge normalpolitivedtægtsens § 10, stk. 3, er det således forbudt i huse at aflevere skrifter og billeder af anstødeligt indhold til andre end beboere, der har afgivet udtrykkelig bestilling herpå. Der er altså en beskyttelse mod at modtage sådanne billeder og skrifter i sit hjem, hvis man ikke selv har bedt om det.

Og efter politivedtægtsens § 12, stk. 1, må ombæring, udstilling, forhandling og uddeling af anstødelige skrifter og billeder endvidere ikke finde sted på eller ud til veje eller andre steder, hvortil der er almindelig adgang. Bestemmelsen har formentlig med tiden tabt noget af sin betydning, men må dog fortsat antages at give beskyttelse mod at blive konfronteret med billeder og skrifter af den værste karakter uden for hjemmet.

Efter omstændighederne vil udbredelsen af pornografisk materiale i grovere tilfælde endvidere kunne udløse et ansvar efter straffelovens § 232, der omhandler den, som ved uterligt forhold krænker blufærdigheden eller giver anledning til offentlig forargelse. Bestemmelsen har i praksis bl.a. været anvendt, hvor en person fremviste pornoblade og pornofilm for en 8-årig pige.

Kl. 15.20

Straffelovens § 234, stk. 1, indeholder herudover et udtrykkeligt forbud mod salg af utugtige billeder eller genstande til personer under 16 år. Denne bestemmelse blev indsat tilbage i 1969, da man frigav billedpornografien, ud fra et ønske om at opretholde en særlig beskyttelsesregel i forhold til børn og unge.

§ 234 finder også anvendelse ved salg over internettet. På den anden side vil bestemmelsen i almindelighed ikke kunne anvendes, når unge

under 16 år selv skaffer sig adgang til internetadresser med pornografisk materiale. Og i det hele må man vist konstatere, at internettet sætter grænser for, hvor langt vi på grundlag af strafferetlige regler kan komme med at hindre, at børn og unge får adgang til pornografisk materiale.

Fælles for de bestemmelser, jeg har omtalt, er, at de alle baserer sig på en vurdering af, om billederne eller skrifterne kan karakteriseres som værende anstødelige, utugtige eller uterlige, sådan som det er beskrevet i de enkelte bestemmelser. Der er tale om begreber, såkaldt retlige standarder, hvis nærmere indhold fastlægges af domstolene gennem retspraksis, og som kan ændre indhold, i takt med at samfundets almindelige normer flytter sig. Det vil altså sige, at hvad der blev betragtet som anstødeligt eller utugtigt for 20 år eller 40 år siden, derfor ikke nødvendigvis er anstødeligt eller utugtigt i dag.

Dette er dog ikke ensbetydende med, at bestemmelserne ikke bruges i dag. Eksempelvis er § 10 i politivedtægten anvendt i en sag fra 2000, hvor en virksomhedsleder var ansvarlig for, at et postordrekatalog, som indeholdt stærkt erotiske billeder og beskrivelser, blev husstandsomdelt. At virksomheden havde forsynet kataloget med en advarselsforside og indpakket det i folie, blev af retten ikke anset som en omstændighed, der kunne medføre, at omdelingen af katalogerne var straffri.

Vi har altså således bestemmelser, der kan bringes i anvendelse, når vi uden at have ønsket det bliver konfronteret med pornografiske billeder.

På Justitsministeriets anmodning gennemgik Rigsadvokaten i 1999 anvendelsesområdet for nogle af de bestemmelser, som jeg her har omtalt. Rigsadvokaten fandt på baggrund af sin gennemgang ikke, at der var behov for en ændring af de gældende regler.

Som udgangspunkt kan jeg tilslutte mig Rigsadvokatens vurdering af, at vi med de gældende regler i straffeloven og normalpolitivedtægten har et regelsæt, der beskytter os mod at blive konfronteret med pornografisk materiale. Som jeg vil komme ind på lidt senere, må vi i den forbindelse også være opmærksom på, at vi her har at gøre med et spørgsmål, der ikke alene skal vurderes ud fra, hvordan vi gennem lovgivning kan yde beskyttelse på det område. Det er således også et spørgsmål om, at bl.a. forældrene påtager sig et ansvar, når det gælder vore børns beskyttelse mod at blive konfronteret med stærke pornografiske billeder.

Samtidig er det dog min opfattelse, at der kan være grund til at overveje, om politivedtægtens regler om f.eks. udstilling af billedpornografi i fuldt tilstrækkeligt omfang yder en strafferetlig beskyttelse, som svarer til samfundets almindelige normer. Politivedtægtens bestemmelser herom rummer en beskyttelse i forhold til f.eks. billeder af egentlig sadistisk eller pervers karakter. På den anden side falder det, man kan kalde for et almindeligt nøgenbillede, uden for bestemmelsen. Herimellem er der en gråzone, hvor jeg nu i første omgang vil drøfte med politi og anklagemyndighed, hvorvidt og i givet fald på hvilken måde der kan være anledning til at få præciseret grænserne for, hvad politivedtægten beskytter.

Det vil altså sige, at jeg vil drøfte med politi og anklagemyndighed, om der kan være grund til at søge præciseret, hvad der ligger i udtrykket anstødeligt, som anvendes i politivedtægten.

Jeg vil i øvrigt nævne, at regulering i straffeloven og politivedtægten om udbredelsen af pornografisk materiale er suppleret af anden lovgivning.

På kulturministerens område er der således regler, som vil sikre, at tv-programmer, f.eks. udsendelser med pornografisk indhold, der kan skade mindreårige, sendes sådan, at børn normalt ikke vil kunne se udsendelserne. I øvrigt må tv-stationerne slet ikke sende programmer, der i alvorlig grad kan skade mindreåriges fysiske, mentale eller moralske udvikling.

På økonomi- og erhvervsministerens område er markedsføringsloven et vigtigt instrument, for så vidt angår reklamer m.v. Det fremgår eksempelvis af lovens § 6 a, at erhvervsdrivende ikke må sende e-mail med kommercielt indhold, medmindre modtageren har givet tilladelse til fremsendelsen. Heller ikke kommercielle e-mail med pornografisk indhold må således sendes uanmodet. Er der tale om e-mail til børn og unge, skal der foreligge et samtykke til fremsendelsen fra forældrene. Herudover har Forbrugerombudsmanden henstillet til de relevante erhvervsorganisationer, at blade og videofilm med pornografisk indhold ikke udstilles i børnehøjde i forretninger m.v.

Økonomi- og erhvervsministeren har i sin besvarelse af spørgsmål S 1493 den 9. april 2002 oplyst, at Forbrugerombudsmanden ikke har modtaget klager fra borgerne over, at henstillingen ikke følges, og det er Forbrugerombudsmandens generelle indtryk, at de erhvervsdri-

vende har taget henstillingen til efterretning. For at fastholde fokus på området har ministeren bedt sine embedsmænd om at tage kontakt til branchen for at få oplyst, hvilke skridt man i branchen har taget for at tilskynde virksomhederne til at leve op til retningslinjerne på området.

Kl. 15.25

For så vidt angår videnskabsministerens område er der ikke tale om en egentlig lovregulering, men om, at man støtter udviklingen af tekniske filtreringsværktøjer, der gør det muligt for den enkelte bruger eller brugerens forældre, hvis brugeren er et barn, individuelt at frasortere uønsket indhold på internettet.

Som jeg fremhævede for lidt siden, er spørgsmålet om at undgå at blive konfronteret med pornografiske billeder i det offentlige rum ikke alene et spørgsmål om en strafferetlig beskyttelse eller anden lovgivning i øvrigt. Der er for mig at se ingen tvivl om, at vi alle må tage et ansvar, hvis vi i videst muligt omfang skal undgå, at ikke mindst vores børn bliver konfronteret med pornografi.

Her tænker jeg i første omgang naturligvis på forældrene. Via lovgivningen hverken kan eller bør vi fratage forældrene deres ansvar og rolle som forældre. Forældre har således et selvstændigt ansvar, når det handler om at hindre, at børn og unge konfronteres med pornografiske billeder af forskellig art.

Ansvaret gælder imidlertid også virksomheder og forretninger. Det gælder tv-stationerne i forbindelse med deres programlægning, og det gælder forskellige brancheforeninger.

Jeg hilser også med stor tilfredshed, at vi f.eks. har set it-brancheforeningen tage initiativ til en kampagne under overskriften »God adfærd for børn på internettet«, hvor man vil forsøge at lære børn om internettets muligheder og ikke mindst farer. Med et sådant initiativ demonstreres netop den ansvarlighed, som jeg finder er så afgørende for, at vi kan færdes i vores dagligdag uden at blive bombarderet med pornografisk materiale.

Det ansvar må vi alle tage del i, og det skal udvises i samspil med den lovgivning, som giver den naturlige ramme på det her område. Vi skal selvfølgelig være opmærksomme på og parate til at præcisere disse rammer, hvis der viser sig et behov herfor, og det er regeringen naturligvis også klar til.

Forhandling

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil gerne have lov til at starte med at takke for ministerens indlæg. Det er sådan, at vi i november 2000 havde lidt den samme debat her i Folketingssalen. Da var der overhovedet ikke vilje til at rykke sig fra den tidligere regerings side. Men jeg kan fornemme på ministerens tale, at her er klart åbnet op for, at man går ind og kigger på det, og det er jeg meget positiv, glad og måske lidt overrasket over.

Grunden til, at debatten bliver rejst, er jo, at det stadig væk er et problem, og at det stadig væk er noget, der er blevet diskuteret meget. Der er også en grund til, at B.T. eksempelvis i går kunne lave en længere artikel, der hed »7-årige har sex på hjernen«. Det har også lidt med det emne at gøre, som vi drøfter her i Folketinget. Så det er et stigende problem.

Der er heller ingen tvivl om, at når vi har debatten, skal vi også have draget forældreansvaret med ind. Selvfølgelig har forældrene også et ansvar. Det er dem, der opdrager og ligesom vejleder deres børn. Men det, jeg mener, der er det største problem, og derfor grunden til, at jeg har rejst debatten, er jo, at der har været ungdomsblade, som har bragt artikler med meget ekstrem pornografi. Jeg må sige, at jeg og Dansk Folkeparti ikke synes, at det er særlig korrekt, at man gør det. Så jeg håber også, at debatten her kan være et signal til de magasiner om, at det får man rettet op på; det ser vi ikke i fremtiden.

Noget andet er jo, at det stadig væk er sådan, at hvis Susanne eller lille Peter skal ind og købe en slikpind, så er pornografien nede i højde på disken og lige ved siden af; her har vi de pornografiske materialer til at stå. Jeg mener, at det giver børn og unge et forkvaklet indtryk, at det er noget af det, de først bliver konfronteret med, når de f.eks. køber en rød slikpind. Det synes jeg er ganske usmageligt.

Men jeg må sige, at ministerens redegørelse har været tilfredsstillende. Meget mere tilfredsstillende end den redegørelse, vi fik i 2000, hvor der ikke var lagt op til at tage nogen konkrete initiativer.

Kl. 15.30

Ministeren nævnte også, at der er en del regler på området, og fremhævede en sag om et katalog, der var blevet omdelt. Jeg kan sagtens huske sagen, for jeg rejste den selv og er også til-

freds med, at det omtalte firma blev dømt for, at det var ulovligt. Der er selvfølgelig nogle ting, som fungerer godt allerede nu, vi mangler bare lige at få kigget på nogle af de sidste ting, og det kan jeg forstå at justitsministeren er villig til.

Derfor vil jeg gerne på vegne af Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget har noteret sig justitsministerens redegørelse om det strafferetlige værn mod at blive konfronteret med anstødeligt og utugtigt materiale med pornografisk indhold.

Folketinget har også noteret sig justitsministerens tilkendegivelse om, at ministeren sammen med politi og anklagemyndighed vil vurdere behovet for en nærmere præcisering af udstrækningen af det strafferetlige værn.

Endelig har Folketinget noteret sig ministerens holdning om, at alle må tage et ansvar, hvis vi i videst muligt omfang skal undgå, at ikke mindst vores børn bliver konfronteret med pornografi.

Idet Folketinget kan tilslutte sig det ovennævnte, opfordres regeringen til

- at oplyse Folketinget om resultatet af den ovennævnte vurdering, når denne er afsluttet, og
- at arbejde for klarere regler, så unge under 15 år ikke bliver konfronteret med pornografiske materialer i kiosker med videre.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 58).

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil gerne takke Dansk Folkepartis ordfører for at ville rejse denne debat, som vi jo finder meget vigtig i Kristeligt Folkeparti, men jeg vil også gerne spørge ordføreren, hvilke helt konkrete handlinger Dansk Folkeparti havde forestillet sig på området. Jeg sidder og har en forventning om, at netop Dansk Folkeparti simpelt hen har en plan, og jeg kunne godt tænke mig at få lov til at blive indviet i den.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu er det sådan, at jeg lige for lidt siden læste et forslag til vedtagelse op, som pålægger regeringen nogle ting og samtidig pålægger regeringen at komme med et resultat af de undersøgelser, den nu sætter i gang, og det er jo klart, at det vil udløse en plan på området. Der er specielt den pind, jeg har været fortaler for i mediernes, om, at børn under 15 år ikke bliver direkte konfronteret med materialet i kiosker m.v., så det bliver jo noget, regeringen løfter på området.

Det, man selvfølgelig også kunne drage ind i debatten, er den debat, der har været om tv, internettet osv. Det mener vi måske er for tungt at tage med i dag, for der er mange ting, der skal undersøges i den forbindelse. I den tidligere debat kom det jo også klart og tydeligt frem fra den tidligere justitsminister, at netop med hensyn til internettet bliver det utrolig svært at gøre noget.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Som ordføreren for Dansk Folkeparti også gjorde opmærksom på, er det jo anden gang, vi har en debat om dette område, og derfor havde jeg også en forestilling om, at der måske var noget mere konkret denne gang. Men jeg vil gerne på vegne af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget ser med stor alvor på pornificeringen af det offentlige rum og pornografiens påvirkning af unges opfattelse af sex, samvær og kønsroller.

Folketinget mener ligeledes, at børn og unge skal beskyttes mod pornografi og udrustes bedre til at vurdere den pornografi, de møder.

Folketinget opfordrer på den baggrund regeringen til

- snarest at iværksætte en undersøgelse, der kan vise, om og i givet fald hvordan pornografi og den stigende seksualisering i bl.a. tv, blade og på internettet påvirker unges opfattelse af sex, samvær og kønsroller,
- at sikre en effektiv håndhævelse af de eksisterende regler vedrørende beskyttelse af børn og unge mod pornografi,

- inden 1. november 2002 at fremlægge en redegørelse vedrørende den aktuelle og fremtidige beskyttelse af især børn og unge mod pornografi i det offentlige rum og
- at indgå aftaler med de relevante brancheorganisationer om udøvelse af selvkontrol vedrørende billedporno i det offentlige rum.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 59).

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herfter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg skylder fru Bodil Kornbek at sige, at debatten i 2000 endte i ingenting, men i dag sker der noget. I dag er der et flertal for en vedtagelse, og det vil sige, at området bliver rykket, og at der bliver taget nogle initiativer nu.

Så er der lige benævnelsen »det offentlige rum«. Det er jo netop den, der gør det meget svært. Hvad er pornografi i det offentlige rum? Er det et kunstmuseum, hvor der er et nøgenbillede af en kvinde? Grænsen er svær at sætte.

Jeg synes, at den artikel, der var i B.T. i går, var et ganske godt udtryk for noget af det, som Kristeligt Folkeparti har med i sit vedtagelsesforslag. Der er faktisk undersøgt ting på området, og det, som ligger i forslaget fra Dansk Folkeparti, Venstre og De Konservative, kan sagtens være med til at røre ved noget i denne debat.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg bliver nødt til at spørge Dansk Folkepartis ordfører, om ordføreren har den opfattelse, at nøgne kvinder på museer drejer sig om pornografi. Det er altså ikke på det niveau eller på den måde, jeg opfatter hele dette vigtige emne, og debatten i dag drejer sig altså ikke om malerier af nøgne kvinder på museer!

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Hr. Christian H. Hansen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil sige til fru Bodil Kornbek, at jeg er meget glad for svaret, for når jeg udtrykte mig sådan, var det faktisk, fordi jeg var meget i tvivl om,

hvad Kristeligt Folkeparti mente. Men nu kan jeg forstå, at Kristeligt Folkeparti deler opfattelse med Dansk Folkeparti, og det er jeg glad for.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er det fru Irene Simonsen som ordfører.

Irene Simonsen (V):

Jeg vil meget gerne starte med at takke Dansk Folkeparti for overhovedet at bringe dette emne på bane.

Kl. 15.40

Det har længe ligget både mig og Venstre på sinde at få en debat om området og samtidig få belyst, hvor vigtigt et ansvar forældre står med, når hele den grafiske verden og alle de oplysningsmuligheder, der er rundtomkring, ændrer sig. Vi kan ikke sige det tydeligt nok: Forældrene står med et kæmpe ansvar for at oplyse deres børn og for at have en dialog med deres børn om netop de ting og de oplevelser, de har med pornografien omkring sig.

Samtidig må jeg sige, at det jo først og fremmest er sådan, at lovgivningen i dag beskytter børn og unge mod at blive udnyttet, bl.a. gennem den seksuelle lavalder for børn på 15 år, forbuddet i straffeloven mod salg til unge under 16 år og bestemmelsen i politivedtægten om omdeling og udbredelse af pornografi. Det er dog blevet nemmere at få adgang til pornografien gennem nye medier som f.eks. internettet og nye måder at kommunikere på i samfundet.

Folk er generelt blevet mere tolerante over for billedpornografien, samtidig med at tolerance-tærsklen på mange områder i samfundet også har oplevet samme tendens. Tærsklen for, hvad der er acceptabelt, er nu engang anderledes, end den var for 30 år siden. Jeg skal dog ikke undlade at sige i den sammenhæng, at det virker anstødende på mig, når jeg kommer i kiosker med mine børn og ser, hvor pornografien er placeret, og jeg vil klart støtte det forslag, der nu er stillet om, at vi skal kigge på området. Vi skal sørge for, at billedpornografi helst kommer længst muligt væk fra børnehøjde, så forældrene i hvert fald har et frit valg om, hvad deres børn skal opleve, når de skal ind og handle.

Hvad børnene så ellers kan opleve i alle de andre medier, kan ikke styres via lovgivning. Men det kan styres og håndteres via en tæt dialog med børnene, ikke mindst fra forældrenes og skolens side og i det hele taget i den voksenverden, som børnene færdes i. Det er utrolig vigtigt, at de indgår i en dialog om det pornografi-

ske, det, de ser omkring sig, og hvad det kan betyde for dem. Den kraftige og ensidige fokusering på mere lovgivning om pornografien tager nemlig også fokus væk fra det centrale, nemlig at de unge skal lære sig selv og deres krop at kende, så de kan trække deres egen personlige grænser, for de udvikler sig jo. Men denne oplysning skal ske gennem samtaler og åbenhed over for forældrene og lærerne i skolen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Hvis jeg forstod Venstres ordfører korrekt, sagde Venstres ordfører, at det ikke var hensigtsmæssigt alene at kigge på det strafferetlige i det lovgivningsmæssige. Kan Venstres ordfører så ikke klargøre, hvordan Venstre stiller sig til Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse, som jo netop har et langt bredere sigte end det, som Venstre er medforslagsstiller til, og netop alene handler om det strafferetlige i det lovgivningsmæssige?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Til fru Sandy Brinck kan jeg oplyse, at vi bestemt kan se mange gode intentioner i det forslag, som Kristeligt Folkeparti fremsætter, men jeg må blot gøre opmærksom på, at den vigtigste rolle er forældrenes, og det fremgår simpelt hen ikke tydeligt nok. Vi skal passe på, hvor ansvaret kommer til at ligge; at det ikke lige pludselig bliver en offentlig opgave at have ansvaret for, hvordan børn skal påvirkes af billedpornografi.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes egentlig, det er lidt mærkeligt, at fru Irene Simonsen klandrer, at det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti er medforslagsstiller på, ikke tager udgangspunkt i, at forældre har ansvar for børnene.

Selvfølger har forældre et ansvar for børnene, men det kan vi jo ikke lovgive om som sådan. Det, vi kan beslutte her i Folketinget, er nogle konkrete initiativer, som vedrører det ansvar, Folketinget som lovgiver rent faktisk har, og jeg må spørge fru Irene Simonsen fra Venstre, om der er noget i det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti har været med til at fremsætte, som Venstre er imod.

Kl. 15.45

Er Venstre imod, at der skal iværksættes en undersøgelse af f.eks. den påvirkning, som pornificeringen og seksualiseringen af det offentli-

ge rum har på vores børn og unge? Det synes jeg da kunne være interessant at vide.

Er Venstre imod, at der indgås aftaler med brancheorganisationerne om udøvelse af selvkontrol vedrørende børnepornografi? Det synes jeg da man må kunne svare på fra Venstres side.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Når Venstres ordfører henviser til, at Venstre ikke kan støtte forslaget fra bl.a. Kristeligt Folkeparti, fordi forældrenes rolle ikke er fremhævet særlig tydeligt, så vil jeg godt spørge fru Irene Simonsen: Hvor i det forslag til vedtagelse, som Venstre er medforslagsstiller til, er forældrenes rolle fremhævet?

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt spørge fru Irene Simonsen helt kort: Er det ikke bare en afværgedagsorden, der er fuldstændig indholdsløs, som regeringspartierne har fået overtalt Dansk Folkeparti til at hoppe på? Det synes jeg bare fru Irene Simonsen skal bruge som besvarelse.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Først vil jeg starte med at svare hr. Jann Sjursen: Hvorfor iværksætte en undersøgelse af noget, vi ganske udmærket ved en hel masse om? Kan vi ikke i stedet for skride til nogle handlinger, som vi netop gør her? Vi går ind i en konkret handling om at få billedpornografien fjernet i kiosker, så børn under 15 år ikke har direkte adgang til den.

Til fru Sandy Brinck, der spørger, hvor forskellen er: Jamen forskellen er den, at i Kristeligt Folkepartis forslag lægger man meget op til, at det er bredden, det er alle institutioner, det er alt, der skal inddrages, hvorimod vi siger: Vi skrider ind der, hvor vi kan lægge nogle helt klare regler.

Det andet, vi gør opmærksom på, er, at det er forældrenes ansvar at have en dialog.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det er fuldstændig korrekt, at vi hver især selvfølgelig har nogle opfattelser af, hvilken påvirkning pornografien har. Det er klart. Men en konkret viden har vi altså ikke på det her område, og der vil jeg godt citere, hvad ministeren for li-

gestilling har svaret mig på et § 20-spørgsmål den 3. januar 2002. Hun siger følgende:

»Hvorvidt pornografi på kabel-tv og internet har indflydelse på opfattelsen af kønsrollerne, er et aktuelt emne, som der har været megen diskussion om. Problemet er dog, at denne diskussion på nuværende tidspunkt er baseret på formodninger. Der mangler med andre ord facts om pornografiens indflydelse. Jeg vil derfor tage initiativ til, at der iværksættes en undersøgelse af problemstillingen.«

Vi bygger altså mange af de holdninger, vi har, på formodninger. Derfor er det Kristeligt Folkepartis helt klare holdning, at vi må have en viden for at kunne være konkrete og målrettede og sætte ind, så det kommer til at virke.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg spurgte sådan set ikke om forskellen mellem de to forslag til vedtagelse, den kan jeg læse, nej, jeg spurgte, hvor i det forslag til vedtagelse, som Venstre er medforslagsstiller på, forældrenes rolle står beskrevet.

Så må jeg sige, at det undrer mig lidt, at Venstres argumentation for ikke at kunne støtte det forslag til vedtagelse, som bl.a. Kristeligt Folkeparti har foreslået, er en henvisning til, at det er for bredt. Da jeg hørte justitsministerens besvarelse, syntes jeg netop, at det var glædeligt, at justitsministeren havde bredden med. Justitsministeren nævnte Kulturministeriet, Erhvervsministeriet, videnskabsministeren, hele den bredde, som faktisk bør inddrages sammen med al den øvrige offentlighed. Så det undrer mig, at Venstre som regeringsbærende parti synes, at det er bredden, som gør, at man ikke kan støtte det andet forslag til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil også gerne holde lidt fast i, hvad det helt konkret er i det andet forslag til vedtagelse, altså forslaget fremsat af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, som er Venstre imod. Hidtil har fru Irene Simonsen jo bare helt generelt afvist forslaget til vedtagelse.

Kl. 15.50

Men jeg vil gerne gentage mit spørgsmål fra før: Er Venstre imod, at der indgås aftaler med relevante brancheorganisationer om udøvelse af selvkontrol vedrørende billedporno i det offentlige rum?

Er Venstre imod, at ligestillingsministeren får den støtte, som jeg tror ministeren har brug for, til at iværksætte den undersøgelse, som ministeren selv i et svar til fru Bodil Kornbek den 3. januar har sagt ministeren ville iværksætte, men som endnu ikke er iværksat?

Hvad er det Venstre i givet fald har imod, at disse to punkter bliver gennemført, og at man i øvrigt så sikrer en effektiv håndhævelse af de eksisterende regler vedrørende beskyttelse af børn og unge mod pornografi? Har Venstre noget konkret imod de punkter?

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Fru Irene Simonsen for en lidt længere kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg vil blot igen påpege vigtigheden af, at vi ikke endnu en gang her i Folketinget tager ansvaret fra forældre, tager den ret, de også har til selv at skulle vurdere, beslutte, have dialog med deres børn om, hvad der er rigtigt, hvad der er forkert, for tærsklen er igen forskellig for den enkelte familie.

Hånden på hjertet. Der er ingen forældre, det er i hvert fald ganske få, virkelig en minimal del af de danske forældre, som ikke ved, hvornår pornografi er skadelig eller gavnlig for deres børn, og i den grad har en indsigt i det.

Det er deres børns ve og vel, deres børn, som de vil det bedste, og vi skal sikre, at de stadig væk selv står med ansvaret, uden at smagsdommere og kloge politikere med forskellige indstillinger kommer og blander sig i det.

Med hensyn til hvad fru Bodil Kornbek spørger om med ligestillingsministeren: Jamen hvis ligestillingsministeren vil have en undersøgelse på området, og hun har lovet det, så er jeg da helt sikker på, at den laver hun også. Så er den sådan set ikke længere.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes ærlig talt, at fru Irene Simonsen prøver at skabe nogle kunstige modsætningsforhold her i Folketingssalen. Det er, som om fru Irene Simonsen og Venstre mener, at de er de eneste, der lægger vægt på, at forældre har et ansvar for deres børn, og at vi andre, i hvert fald også Kristeligt Folkeparti, skulle mene, at det var vi nærmest ligeglade med.

Sådan forholder det sig ikke. Vi mener, forældrene har et enormt stort ansvar, og der er ikke så meget af det, fru Irene Simonsen har sagt, jeg kan være uenig i, bortset fra at fru Irene Simonsen vist ved en fejltagelse kom til at sige, at pornografi også kunne være gavnlige. Det tror jeg var en fejltagelse. Men lad nu det være. Det var det.

Der var ikke noget af det, jeg kunne være uenig i. Men mit spørgsmål er: Hvis fru Irene Simonsen mener, det helt skal overlades til forældrenes ansvar, hvordan kan man så fremsætte et forslag om at arbejde for klare regler, så man sikrer, at unge under 15 år ikke bliver konfronteret med pornografisk materiale i kiosker m.v.?

Det er vel ikke alene forældrene, der skal sørge for det? Det er vel ikke forældrene, der skal ud og forhandle aftaler med brancheorganisationerne for at sikre, at børnepornografisk materiale ikke bliver lagt frem i kiosker osv. Det er da noget, som vi her fra Folketingets side må sikre rent faktisk sker. Eller skal vi slet ikke have nogen regler på det her område? Er det det, Venstre vil? Nul regler eller hvad?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Nu er jeg ganske klar over, at det ikke er min opgave lige i den her situation at stille spørgsmålene tilbage igen. Men jeg kan dog undre mig over, at hr. Jann Sjørnsen ikke lægger mærke til, at vi netop i vores forslag siger, at der skal arbejdes for klare regler, så unge under 15 år ikke bliver konfronteret med pornografisk materiale i kiosker m.v.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er vi tilbage i ordførerrækken.

Sandy Brinck (S):

Jeg tror, vi alle har en oplevelse af, at seksuelle skildringer i stigende grad udbredes i det offentlige rum, ikke primært sådan decideret pornografisk materiale, men i reklamer, ugeblade, spillefilm, aviser osv. spiller de seksuelle motiver mere og mere ind. Der er en fuldstændig overdrevet seksualisering af alt og overalt.

Vi er ikke et øjeblik i tvivl om, at dette har betydning for opfattelsen af køn og seksualitet, og vi støtter derfor, at der også bliver lavet en grundig undersøgelse af hvilken betydning.

Kl. 15.55

Derfor er det også særlig vigtigt, at forældre er opmærksom på denne udvikling, taler med

deres børn og ikke bare regner med, at seksualundervisning er noget, skolen tager sig af, og noget, som alene handler om sikker sex. Børn møder og ser mange grimme ting, fristelser og indtryk, som man ikke forstår i en barnehjerne. Derfor er det så vigtigt, at forældrene, vi voksne, tager vores ansvar alvorligt.

Pornografiske billeder er ikke noget, som vi skal have flydende rundt i samfundet uden retningslinjer og strafferetligt værn, og disse findes, sådan som justitsministeren også har redegjort for det.

Det er logisk og fornuftigt at skille børnene ud som en gruppe i befolkningen, der skal tages særligt hensyn til på dette felt, og derfor har vi også et forbud mod at sælge pornografisk materiale til børn under 16 år. Børn har ret til en barn-dom og skal ikke tvangsmodnes ved at blive proppet med en voksens perversiteter.

Den debat, vi har i dag, er vel dybest set også affødt af nogle temmelig kontroversielle og ret bizarre billeder i et ungdomsmagasin, og her synes jeg, det er meget nærliggende at spørge justitsministeren, om dette blad ikke har fiflet lidt med det forbud, der er mod at sælge pornografisk materiale til børn under 16 år, når nu bladets målgruppe også er børn og unge under 16 år, når nu pornobillederne præsenteres i et blad, som ikke i øvrigt giver hverken barnet som køber eller den voksen som sælger nogen viden om, at bladet rent faktisk indeholder pornografisk materiale.

Vi synes, der er god grund til selvansagelse blandt redaktørerne af ungdomsblade og til at repetere forbuddet mod at sælge pornografisk materiale til børn under 16 år.

Socialdemokratiet er enig med forespørgerne i, at der skal være lovgivning, som beskytter offentligheden mod pornografisk materiale, og her er vi altså særlig optaget af at værne børnene mere end deres forældre, sådan som forespørgeren er stillet. Regler og bestemmelser findes, og skal de repeteres og puldes af, så er vi selvsagt som ansvarlige voksne også gerne med til at bidrage til den proces.

I forhold til de forslag til vedtagelser, der nu er fremsat, skal jeg ikke undlade at nævne, at indtil i morges havde jeg en oplevelse af, at regeringen fremsatte et forslag, som vi godt kunne støtte, og det vil sige, at regeringen faktisk havde et flertal på plads, men efterfølgende kan jeg så forstå, at regeringen har syntes, at det var meget mere interessant at diskutere det her med Dansk Folkeparti end med Socialdemokratiet.

Det må vi jo så blot konstatere, og derfor har forslaget også ændret karakter.

Det forslag, der ligger fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, kan Socialdemokratiet ikke støtte af den simple grund, at den sidste pind meget klart tager afsæt i, at det er problemer i kiosker, der skal løses. Vi er faktisk af den opfattelse, at det ikke er her, det største problem ligger.

Samtidig må vi sige, at vi har fået præsenteret et forslag fra Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, som tager det meget bredere perspektiv, som vi faktisk også synes at justitsministeren i sin besvarelse lagde for dagen, og derfor støtter vi det forslag, der er fremsat af Kristeligt Folkeparti, Enhedslisten og SF.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan forstå, at fru Sandy Brinck har opfattet, at Dansk Folkeparti har haft indflydelse på det forslag, der ligger fra regeringen og Dansk Folkeparti. Der var jo nogle før, der forsøgte at sige, det ikke var tilfældet, men det er rart at få konstateret, at det er det.

Så vil jeg gerne spørge fru Sandy Brinck, om der ikke i den debat, der har været, netop har været meget fokus på det med kiosker. I øvrigt står der også, men det er ikke sikkert, det er omdelt endnu, kiosker m.v., så det er lidt mere omfattende end bare kiosker.

Så vil jeg gerne spørge fru Sandy Brinck til alersidst: Når man nu kan støtte et andet forslag til vedtagelse, og man kan konstatere, at rimeligvis den samme debat havde vi i år 2000, da var det bare en anden justitsminister, hvorfor har man så ikke allerede dengang taget de skridt, som man nu lægger op til, og som man mener er så vigtige at tage nu?

Det må altså undre.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Sandy Brinck, når hun nu siger, det ikke er så problematisk med den her pornografi i kiosker m.v., hvor det så er, det store problem er ifølge fru Sandy Brinck.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Først til hr. Christian H. Hansen fra Dansk Folkeparti: Forskellen på før og nu er, at det, som i

dag er blevet fremsat som et forslag til vedtagelse fra Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, har et helt andet udgangspunkt, et meget bredere udgangspunkt, der handler om, hvordan den pornificering, som vi alle er enige om er sket, påvirker bl.a. unge menneskers forhold til køn og forhold til seksualitet. Det er et meget bredere sigte, et meget bredere udgangspunkt frem for blot det strafferetlige og det lovgivningsmæssige.

Til fru Irene Simonsen vil jeg sige: Jeg sagde ikke, at der ikke var noget problem i kiosker, men jeg mener faktisk ikke, det er dér, vi har det største problem. Jeg mener faktisk, at det største problem er, at vi i reklamer, på billboards, alle mulige steder, og når vi bare skal tage bussen, bliver præsenteret for billeder, som har en seksual motivering. Derfor synes jeg, at det er vigtigt, at vi får et bredere perspektiv på den her debat.

Desuden synes jeg måske nok, at det kunne være sjovt at vide, hvordan man ville realisere forslaget om kiosker.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Tak for fru Sandy Brincks svar.

Fru Sandy Brinck er inde på, at begrundelsen simpelt hen er, at det er blevet et bredere udgangspunkt, og derfor kan man godt støtte det nu.

Vi kan altså konstatere, at i år 2000, da vi havde debatten, var der simpelt hen ikke noget udgangspunkt fra regeringen, og derfor blev det ikke så bredt. Der var ikke noget fra regeringen. Nu er det så blevet bredere, nu kommer det fra nogle andre, og så er det bredere. Men regeringen havde jo dengang en mulighed for at komme med et bredt udgangspunkt, men da var det ikke så spændende.

Derfor må jeg spørge igen: Hvorfor foretog den tidligere regering sig ikke noget på det her område? Det er ikke ret lang tid siden, vi havde debatten.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

For nylig hørte jeg en sen aften på Program 1 en fantastisk god udsendelse om unge og deres oplevelser med den påvirkning, de havde i form af den ekstreme eksplosion, der har været i de pornografiske medier, og den måde, det fremstilles på.

Der var flere unge mennesker i studiet, og hvor var jeg glad for at høre de fornuftige unge mennesker, meget realistiske i forhold til sig selv, i forhold til deres eget liv og i forhold til deres kommende seksualliv, netop hvordan de i den grad kunne skille fiktion fra virkelighed og finde ud af, hvordan tingene hang sammen, og ikke lod sig påvirke af det.

Tror fru Sandy Brinck, at alle unge mennesker i den grad bliver påvirket af de pornografiske oplevelser, de har? Tror fru Sandy Brinck ikke, at de unge mennesker er i stand til at skille fiktion fra virkelighed?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Til hr. Christian H. Hansen vil jeg blot gentage mit svar fra før og sige, at der er et langt bredere udgangspunkt i det, som er fremlagt i dag i denne debat.

Derudover har det, som jeg sagde i mit ordførerindlæg, bestemt også manet til bekymring hos mig og i den socialdemokratiske gruppe, at vi så de her ungdomsmagasiner, der, som jeg nævnte i mit ordførerindlæg, som minimum har fiflet med det forbud, der er mod at sælge pornografisk materiale til børn og unge under 16 år. Jeg mener faktisk også, at det er en ny situation, at det ansvar åbenbart skal præciseres over for redaktører og i forhold til salg af den slags magasiner.

Jeg deler sådan set fru Irene Simonsens opfattelse af, at langt, langt de fleste unge mennesker godt kan skelne, men hvis fru Irene Simonsen og Venstre dermed har sagt, at der ikke er noget problem, forstår jeg slet ikke det forslag til vedtagelse, som Venstre er medforslagsstiller til.

Vi synes faktisk, det er væsentligt at få fundet ud af, om det er et problem. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at der sker en påvirkning; spørgsmålet er, i hvor høj grad og i hvilken retning.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg forstår sagtens det der med, at det er bredere. Det, jeg spørger til, er: Fru Sandy Brinck repræsenterer Socialdemokratiet, Socialdemokratiet sad i den tidligere regering, og Socialdemokratiet leverede en justitsminister. Den justitsminister fremlagde ved debatten sidst ingenting på området, og så er det, jeg spørger: Hvorfor gjorde man ikke det, når det nu viser sig i dag, at det er så vigtigt? Hvorfor tog man så ikke initiativet,

da man havde regeringsmagten og kunne have fået det her brede igennem?

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Fru Sandy Brinck for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi vender tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Nu vil jeg godt bede Dansk Folkepartis ordfører om at høre efter, for nu siger jeg det nemlig for tredje gang; jeg sagde det i mit ordførerindlæg, og jeg svarede også før.

Vi mener faktisk, at de episoder, der har været på det seneste, hvor man i ungdomsblade viser ret bizarre billeder, er en anledning til at sige, at så er det værn, som vi i øjeblikket har rent retligt, måske værd at genoverveje, og så er det måske værd også at se på, hvordan vi i et bredere perspektiv lader os påvirke af den overdrevne seksualisering, som foregår.

Men hr. Christian H. Hansen må have mig meget undskyldt, hvis det er sådan, at Socialdemokratiet ikke kan være med på nye initiativer, og i hvor lang tid? må man så næsten spørge, for at man ikke får at vide, at det burde vi have gjort.

Vi vil faktisk gerne være med til at tage nye initiativer. Til trods for at vi gjorde mange gode ting i de år, vi sad i regering, så mener vi faktisk også, at der stadig er noget, der kan gøres bedre. Ellers stillede vi ikke op, ellers var vi her ikke.

Den fg. formand (Pia Gjellerup):

Så er vi tilbage til ordførerrækken, og det er hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

For mere end 30 år siden blev pornografien frigivet af et stort flertal i Folketinget, men frigivelsen, der gav voksne mennesker mulighed for efter eget frit valg at se eller læse grov pornografi eller fravælge disse muligheder, har i de senere år udviklet sig, så hård og ekstremt grænseoverskridende pornografi frit har fået lov til at brede sig i det offentlige rum, fra kabel-tv over internettet til nu også ungdomsblade for teenagepiger.

Den udvikling er skadelig og giver mange børn og unge et helt forkvaklet syn på seksualitet og kærlighed, hvis jeg da tør nævne et så gammeldags og konservativt udtryk. Det såkaldte frisinds grænser bliver i disse år flyttet med mere end 130 km/t.

For nylig begyndte livsstilsmagasinet Bazar sin nye artikelserie om ekstrem sex. Først et par fotografier af kvinder, som bliver seksuelt ydmyget og mishandlet på det groveste, og ved siden af dette billeder af kvinder, som har sex med henholdsvis en blæksprutte og en zebra. Artiklen har overskriften »Seksuelle lyster, du ville ønske du aldrig havde hørt om«, og herefter følger så tre tætskrevne sider om netop sådanne seksuelle lyster, f.eks. babysex, sex med dyr samt pædofili og kvælningsssex. Bladet købes og læses af piger ned til 14-15-årsalderen.

Artiklen er placeret midt i dette blad, som sælges i enhver kiosk, få sider efter en moderereportage, som er stærkt inspireret af prostitutionsmiljøet. Lad mig understrege, at pigemagasinet Bazar ikke er enestående i sit emnevalg. Der er nemlig behård konkurrence på dette område mellem adskillige ungdomsblade.

Jeg er overbevist om, at et kæmpe flertal af voksne uanset alder eller politisk overbevisning finder, at dette – og indimellem endnu mere perverse eksempler på tv-skærme eller internet – har en skadelig effekt på børn og unge. Der behøves ikke undersøgelser.

Hvordan skal vi lære danske børn og unge, at mænd og kvinder er ligeværdige, og at kærlighed, forelskelse og respekt for hinanden er gode ingredienser i et seksuelt samvær? Der er ingen, der skal bilde mig ind, at det gavner unge, at de bliver bombarderet med grov pornografi, der kan give det indtryk, at seksualitet mest handler om dyresex eller fornedrelse af kvinder.

Indtil for få år siden blev kritik af disse forhold anset for forældet og reaktionært, og bekymringen over pornografis stigende kvindeforagt og forkvaklende indflydelse på de unges syn på seksualitet blev affærdiget med et skuldertræk eller påstand om mangel på tolerance.

Kl. 16.10

Der er især tre argumenter, som næsten pr. automatik har været med til at stoppe en tiltrængt debat.

Det første argument er, at det er helt overdrevet, og at børn slet ikke påvirkes af, hvad de ser og hører. Enhver far eller mor, der har børn, der ser tv, ved, at det er en tåbelig påstand.

Det andet argument er det om frisind. Frisindets apostle mener, at ingen – og heller ikke børn – må nægtes adgang til noget som helst. De skal jo lære at vælge. Efter min mening forveksler de valgfrihed med tvangspornificering.

Endelig er der så det tekniske argument: Hvordan skal man rent teknisk kunne hindre

børn i at se internettets pornosider eller ungdomsbladenes bizarre artikler og fotos? Og her er ganske rigtigt et problem.

Men mit svar er: Lad os begynde med at diskutere ansvarligheden – eller måske især uansvarligheden – hos dem, der bombarderer unge mennesker med disse urimeligheder; så kan vi vende tilbage til teknikken senere.

Ministeren gav en god redegørelse, og ministeren sagde det, der var allervigtigst for mig i slutningen af sin tale. Ministeren sagde:

»Der er for mig at se ingen tvivl om, at vi alle må tage et ansvar, hvis vi ... skal undgå, at ... vores børn bliver konfronteret med pornografi.«

Her burde være en opgave, som kan forene alle forældre og bedsteforældre. Et kæmpe flertal af os er jo enige om, at det, som ethvert barn i dette land kan nå frem til ved to klik på internettet eller via ungdomsbladet i den lokale kiosk, er i klar modstrid med de holdninger, normer og følelser, som vi ønsker at præge vores børn med.

Jeg har ikke den geniale løsning eller det smarte lovforslag, som kunne bringe tingene tilbage på ret spor, men jeg erkender gerne, at der er masser af problemer i dette samfund, man ikke kan lovgive sig ud af, problemer, som bedst løses ved en holdningsændring.

Derfor vil jeg slutte med at glæde mig over, at det nu er blevet legitimt at drøfte og overveje, hvordan man kan begrænse eller regulere de utilsigtede virkninger.

Nu er der altså behov for en frisindet diskussion af, hvad forældre kan gøre, og hvad skoler, biblioteker, kiosker, bladredaktører og tv-direktører kan gøre, for at danske børn og unge ikke bombarderes med seksuelle perversioner i et sådant omfang, at de tror, det perverse er det normale.

Levede vi alle op til dette menneskelige ansvar, kunne Folketinget roligt gå videre til næste sag på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil gerne takke hr. Helge Adam Møller for den meget fremragende og også konstruktive tale. Jeg havde sådan set også forventet det, for jeg har jo hørt, hvad hr. Helge Adam Møller tidligere har sagt også på det her område.

Men der er to spørgsmål. Det ene er i forhold til det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti sammen med andre har lagt frem. Hvad mener hr. Helge Adam Møller om det?

Så var der lige denne her bemærkning om, at der ikke er brug for nogen undersøgelse. Nu ved jeg jo, at ligestillingsministeren netop har sagt, at der er brug for en undersøgelse, for der er ingen viden om helt konkret og klart, hvilken påvirkning pornografien har i forhold til kønsopfattelsen.

Det var bare de to konkrete spørgsmål, jeg ville stille.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Tak for spørgsmålene, og også tak for de venlige bemærkninger.

Jeg synes jo, at debatten har været lidt kedelig, forstået på den måde, at når jeg har hørt de forskellige ordførere, er vi jo i virkeligheden stort set enige. Vi erkender jo alle sammen, at der er et problem, og vi vil godt gøre noget ved det. Det er næsten, som om vi indimellem finder noget, vi kan slå hinanden i hovedet med, og det gavner jo i hvert fald ikke de børn og unge, som vi godt vil løse problemerne for.

Til de to direkte spørgsmål: Jeg indrømmer blankt, at jeg såmænd er uenig med ligestillingsministeren – eller også er hun uenig med mig – forstået på den måde, at jeg i virkeligheden ikke mener, der er behov for en undersøgelse.

Jeg mener, at ethvert normalt tænkende menneske – og jeg vil godt understrege, at det er ligestillingsministeren også – jo godt ved, at selvfølgelig gavner det ikke at få det her smækket i synet morgen, middag og aften, at få den fuldstændig unormale opfattelse af seksualitet mellem voksne mennesker. Det er skadeligt. Det behøver man efter min mening ikke lave store, dyre undersøgelser for at finde frem til. Jeg tror, at 90 pct. af alle i befolkningen vil sige: Det her er skadeligt.

Kl. 16.15

Jeg synes i og for sig, at der er masser af gode elementer i Kristeligt Folkepartis og de to øvrige partiers forslag til vedtagelse, konstruktive og gode elementer, og jeg tror såmænd, at hvis vi alle sammen havde sat os ned en time inden, kunne vi nok have fundet et forslag til vedtagelse, vi kunne blive enige om.

Men lad os nu vedtage det ene eller den andet og så arbejdede efter det, der er hovedpointen i begge forslag til vedtagelse: at skabe et bedre miljø for de børn og unge, der skal vokse op i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg har et konkret spørgsmål til, og jeg kan godt lide, at jeg også får nogle konkrete svar; det synes jeg er dejligt.

I forslaget til vedtagelse fra netop De Konservative står der: »... at oplyse Folketinget om resultatet af den ovennævnte vurdering, når denne er afsluttet.«

Hvilket tidsperspektiv forventer man, der er på det her område?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu har vi jo en hurtig og dygtig minister, så jeg er sikker på, at få dage efter, at vurderingen er afsluttet – om det tager 3, 4 eller 5 måneder, ved jeg ikke – får vi selvfølgelig den oplysning. Sådan er det. Så så hurtigt som muligt.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Fru Anne Bastrup som ordfører.

Anne Bastrup (SF):

I SF er vi ikke i tvivl om, at adgangen til voldsfilm, voldsspil og porno er skadeligt for børn, men vi finder, det er godt, at vi får en reel undersøgelse af det.

Vi mener ikke, at børn i tilnærmelsesvis grad har udviklet evnerne til at skelne mellem fiktion og virkelighed. SF finder derfor også udviklingen bekymrende.

Vi finder det især bekymrende, at helt unge drenge får et skævt og forkvaklet forhold til kvinden og seksualitet, og at helt unge piger tror, at det er det pornografiske univers, der skal være leveringsdygtigt i kvindelige forbilleder.

At indføre et forbud og i givet fald hvordan er imidlertid ikke helt enkelt. I den sammenhæng er det interessant, at vi har en kulturminister, der vil lade børneprogrammerne på tv blive omklamret af børnerettede reklamer, selv om vi ved, at selv de reklamer rummer en høj grad af seksualiserede budskaber og stereotyper.

Her overser de borgerlige endvidere også – og det er rent hykleri – at denne tillid til, at markedet skal styre alle områder i tilværelsen, jo præcis er en holdning, der fremmer den udvikling, at der tjenes penge på porno og vold, og at det er profitabelt for pornoindustrien og også f.eks. for musikindustrien at rette indsatsen direkte mod børn. Markedet tænker ikke »mennesket først«, for det ser kun en forbruger for sig og dermed kun en kilde til profit.

I 1960'erne kæmpede man for ytringsfriheden. Noget af det, der var en følge heraf, var at billedpornoen og den skriftlige porno blev frigivet. Kampen for frigivelsen af pornoen udsprang af et ønske om at begrænse den censur, der ramte en række i dag meget anerkendte forfattere. Det lykkedes, men man så også bagsiden af det. Det har medført store forandringer i det offentlige rum.

Det er efter vores opfattelse uacceptabelt, at man ikke kan komme ind i en kiosk eller på en tankstation, uden at der er porno i børns øjenhøjde.

SF står bag forslaget til vedtagelse sammen med Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten, hvor vi jo også bl.a. peger på, at vi ønsker en mere effektiv håndhævelse af reglerne, der skal beskytte folk, som bevæger sig i det offentlige rum.

Siden vi sidst her i Folketinget diskuterede spørgsmålet om porno i det offentlige rum, er der kommet en bevægelse, som ønsker det offentlige rum pornofrit.

Ud over en konkret håndhævelse af de regler, der allerede gælder, og som justitsministeren gennemgik, mener SF også, at det er helt afgørende, at der bliver indgået nogle bindende aftaler med brancheorganisationerne, således at de forpligtes til enten at lave forskellige typer af mærkning: »Dette magasin er ikke egnet for børn under 16 år« eller tilsvarende, således at brancherne selv forpligter sig.

Men det løser jo ikke alle problemer. Problemet er jo i dag også på internettet, hvor børn både i hjemmet og på f.eks. internetcafeer kan få mere eller mindre uhindret adgang til vold og porno.

Hvordan kan vi realistisk tro, at vi i den globale verden, vi har nu, kan forbyde elementer af pornoen, der er på internettet, og hvordan kan det teknisk lade sig gøre? Der er mange problemer forbundet med det. For hver løsning viser erfaringen, at der findes en omvej.

Vi burde derfor bruge denne debat til mere principielt at forholde os til, hvad det er for mekanismer, der har skabt det menneskesyn, at vi er objekter for hinanden. Hvad er det for mekanismer, der samfundsmæssigt fremmer udstillingen af mennesket som vare, og som forråer sindene hos børn og unge, der ikke er omsluttet af en god voksenkontakt, som kan hjælpe dem med bearbejdelsen af de mange indtryk, det moderne samfund byder os?

Der er ingen tvivl om, at vi som forældre må træde i karakter. De voksne, der omgås børnene, må træde i karakter og sige: Det er ikke det liv, du skal have, at sidde og surfe rundt på nettet. Det er ikke det liv, du skal have, at sidde efter klokken 24 og se fjernsyn på de der ukodede tv-kanaler, hvor der angiveligt er billedporno. Det er ikke det liv, vi vil give vores børn. Vi vil give vores børn et andet liv.

Forudsætningen for, at vi kan komme i dialog med børnene, er, at vi siger til dem: Det er ikke der, du skal være. Vi kan jo ikke lave de der afgrænsninger i vores egen adgang til internettet. Vi kan ikke forhindre MTV og de musikvideoer, der i øvrigt eksisterer. Vi kan selvfølgelig lade være med selv at gå ind og se dem, og vi kan lade være med at købe dem, men vi må hele tiden også holde fast i, at vi skal have dialogen med børnene, og vi skal klæde folkeskolelærerne således på, at de også kan tage den rigtige dialog med børnene, så de børn, der ikke har den gode voksenkontakt, de børn, der ikke har voksne, der konstant er over dem og beskytter dem mod den moderne verden, kan have nogle redskaber, og således, at de også i højere grad kan støtte og hjælpe de børn, der er usikre og svage.

SF støtter naturligvis det forslag til vedtagelse, som vi er medforlagsstillere til.

Niels Helveg Petersen (RV):

Da mit partis ordfører, fru Elisabeth Arnold, pludselig er blevet syg, skal jeg på mit partis vegne gøre nogle ganske få bemærkninger.

Først vil jeg da gerne takke justitsministeren for besvarelsen, og lad mig så føje til, at vi selvfølgelig som voksne, som forældre og som bedsteforældre har et stort ansvar i spørgsmålet om børns udsættelse for pornografi. Det er et ansvar, som vi må tage alvorligt, og som vi jo under ingen omstændigheder kan løbe fra.

Lad mig så sige på Det Radikale Venstres vegne, at Det Radikale Venstre kan støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, og som vi finder på en udmærket måde kan danne grundlag for Folketingets videre arbejde med dette spørgsmål.

Line Barfod (EL):

Som det tydeligt er fremgået af debatten, er der bred enighed om, at vi igennem de senere år har set en kraftig seksualisering af det offentlige rum.

Der var engang, hvor det kun handlede om, at man lavede vittigheder om, at biler blev solgt bedst, hvis der var nogle aflædte piger på kølerhjelmene. Men i dag er det ikke kun biler, det er mange forskellige former for produkter, der åbenbart har behov for at blive solgt via et budskab om sex. Det virker mærkeligt, at man ikke kan sælge produkter, uden at det skal ind i billedet.

Samtidig er der jo sket en kraftig udvidelse af rummet for, hvor man møder reklamer. Der er kommet mange reklamer på gader og stræder, og der er tv og internet osv., hvor vi bliver bombarderet med reklamer hele tiden. Derfor er det væsentligt at se på, hvad betydning det har.

Fra Enhedslistens side tror vi ikke på, at forbud er vejen frem. Dels ønsker vi ikke at få genindført censuren, og dels er der alt for mange praktiske problemer, afgrænsningsproblemer osv., som flere andre ordførere også har været inde på.

Til gengæld mener vi, at det er afgørende nødvendigt, som det også er fremgået af det forslag til vedtagelse, som Enhedslisten har været med til at stille, at vi får noget mere viden.

Det er ikke nok, at vi har nogle formodninger om, at det er skadeligt for børnene. Det er vigtigt også at vide: Hvordan påvirker det rent faktisk? Hvad er det for nogle dele af reklamerne? Hvad er det for nogle dele af de forskellige former for seksualisering, der påvirker børnene, hvordan påvirker det børnene, og hvad kan man gøre for at modvirke det? Sådan at de samtaler, både vi som forældre, og som man i skoler og andre steder skal have med børnene, ikke bygger på den enkelte persons formodninger, men bygger på nogle undersøgelser og nogen viden om, hvad det er for nogle billeder, børnene danner inde i hovedet, og hvad man bedst kan gøre for at modstå de forvrængede fremstillinger, man møder, ligesom viden på området jo også kunne være med til at danne grundlag for de aftaler, som bør indgås med brancherne på området, så man f.eks. i forhold til reklamer rettet mod børn kan lave nogle begrænsninger i, hvordan de reklamer skal være udformet.

Kl. 16.25

Jeg er helt enig med de mange ordførere, som har været oppe og sige, at forældre som regel vil det bedste for deres børn. Men det kan godt være svært for forældre at vide tilstrækkeligt om: Hvordan hjælper man børnene til at modstå det, der foregår, hvordan tackler man bedst samtalerne med børnene, og hvordan støtter man

bedst børnene i at få den nødvendige viden og det nødvendige selvverd til at få nogle kønsroller, der ikke er præget af den seksualisering, der er sket på mange områder?

Derfor finder vi det meget afgørende, at man får lavet en undersøgelse, og vi håber, at det bliver muligt at få en sådan gennemført. Jeg kan da også sige, at jeg selv som medlem af Nordisk Råd også via Nordisk Råd vil arbejde for, at man om ikke andet så på nordisk plan måske kan få gennemført en sådan undersøgelse, da man jo har tilsvarende problemer og debatter i de øvrige nordiske lande.

Jeg er helt enig med SF's ordfører, fru Anne Bastrup, omkring hele problemet med, at man gør mennesker – og i det her tilfælde især kvinder – til varer i stedet for at se på, at man skal respekteres som det menneske, man er, og at man også kan omgås, uden at der er sex inde i billedet.

Til sidst vil jeg sige om, hvorfor Folketinget skal beskæftige sig med det her, at faktisk har man også fra Folketinget og det offentlige side et ansvar for den liberalisering, der er sket, og for de mange reklamer, der findes i dag både på tv, på gader osv., og når man som offentligt system, som Folketing, har et ansvar for at have lavet en liberalisering på et område, har man også et ansvar for at prøve at begrænse de skadevirkninger, den liberalisering giver. Uanset om vi er enige i den liberalisering, der er sket, eller ej, vil vi meget gerne være med til at begrænse skadevirkningerne i håb om, at vi kan få nogle stærke børn, der er i stand til at modstå de mange besynderlige billeder og fremstillinger, man kan møde i dag.

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg tror, jeg har udtrykt det før, men jeg vil i hvert fald gerne takke Dansk Folkepartis ordfører for at have rejst denne her debat, da vi mener, at det er et problem, og dermed bør vi også have fokus på det.

Hvis der er nogen, der skulle være i tvivl, er det her ikke for Kristeligt Folkeparti en diskussion for eller imod porno, men det er i høj grad en diskussion om, hvilken plads pornoen skal have i vores samfund.

Faktum er jo, at pornoen fylder utrolig meget i det offentlige rum. Det såkaldt særlige danske frisind har stor betydning for mange danskere, men jeg tror samtidig også, at frisindet kan misbruges. Pornoen skal jo være et tilvalg og ikke et konstant fravalg.

Jeg var utrolig glad for, at socialministeren og ministeren for ligestilling, Henriette Kjær, reagerede positivt, da jeg spurgte, om en undersøgelse ikke kunne være en god idé, for i Kristeligt Folkeparti mener vi, at en undersøgelse netop er med til at belyse, hvordan vi kan gribe fat om de problemstillinger, der er. Vi mener ikke, som andre også har sagt det, at formodninger er nok. Det er vigtigt, at vi har en viden at basere vores indsats på, så der kan sættes ind, hvor det er nødvendigt, og hvor det også får effekt. For det er vigtigt, at vi har et handlegrundlag, frem for at vi skal famle rundt i blinde.

Vi har nu i 30 år haft fri porno, og derfor er vi også nået til et punkt, hvor det ikke er et tabu længere, men hvor vi netop langt om længe kan diskutere de problemer, der er omkring de her ting.

Den fri porno, som for 30 år siden skulle være et frivilligt tilvalg, har jo nu nærmest ført til en tvangspornificering af samfundet, som gør det nødvendigt at indføre retten til faktisk at kunne vælge *fra*. Den fri porno må være for dem, som aktivt vælger den, og det skal ikke være noget, som hver eneste borger dagligt skal tvangskonfronteres med og tage stilling til.

Som det er blevet nævnt tidligere i dag, havde B.T. en artikel i går om, at 7-årige har sex på hjernen. Det, der er vigtigt for Kristeligt Folkeparti, er, at det her drejer sig om at beskytte børn – selv små børn tæppebombedes med sex og porno – og at også pædagoger og skolelærere begynder at slå alarm. Danske børn bliver jo nærmest ofre for en tvangsmodning, fordi de alt for tidligt bliver introduceret til en voksenverden. Hvilke konsekvenser der er af den tvangsmodning, kan være svære at overskue. Børn, som først er ved at forstå og sætte ord på egen seksualitet, kan jo ikke forholde sig til og sortere nøjternt i den mængde, som møder dem.

KL 16.30

Så vi må jo selvfølgelig som politikere sammen med forældre, skolen, alle ansvarlige, tage ansvar for det, der foregår i vort samfund. Vi må have nogle klare og tydelige holdninger, vi må tage stilling, og vi må ikke være bange for at tage en konsekvens af det, vi ser, og dermed være med til at sætte nogle grænser.

For Kristeligt Folkeparti drejer det her sig faktisk også om ligestilling. Der er kommet en ny bog på området, der hedder »Ung i en pornotid«, og deri er der bl.a. en medarbejder fra Videnscenter for Ligestilling, der siger, at hun

frygter, pornificeringen har negativ indflydelse på ligestillingen.

Det kan jeg godt forstå. Rollefordelingen i pornoens verden er jo meget typisk mandlig dominans og kvindelig underkastelse. Og den er blevet mere udtalt gennem de senere år, hvor mange billeder jo også indeholder elementer af vold, aggression og undertrykkelse. Det er altså på tide, at vi tør stoppe op og stille os selv nogle spørgsmål: Hvad betyder det for unge piger at vokse op med at se kvinder blive nedgjort og som oven i købet ser ud til at nyde denne underkastelse? Hvad betyder det for drenge og unge mænd konstant at se sig selv fremstillet som nogle, der har en eller anden mekanisk seksuel lyst, og som nogle, der kun kan dominere det andet køn? Kan unge og børn af begge køn bare gå ud af pornografiens univers og ind i et andet rum, hvor de mødes og bør mødes som ligeværdige partnere?

Vi har brug for en kontant viden; vi har brug for nogle holdninger; vi har brug for at sætte en grænse.

I år 2000 havde vi den seneste debat på det her område, og da var det altså ikke muligt at samle et flertal om et forslag til vedtagelse. Det er det i det mindste blevet nu, og det er jeg så glad for, selv om det så ikke er Kristeligt Folkepartis, SF's og Enhedslistens forslag. Det havde jeg håbet på, men der bliver i hvert fald vedtaget noget, og det er jo så det. Hvis der ikke kunne blive vedtaget noget, ville jeg også mene, det havde været en falliterklæring. Så under alle omstændigheder: Vi er blevet enige om noget, og jeg ser bare frem til, at der så også bliver sat noget konkret i værk.

Når vi fra Kristeligt Folkeparti er gået ind i denne debat, har vi faktisk haft et meget klart formål med det, og det er at sætte fokus på børn og unge. Vi ønsker at beskytte dem mod pornografi, men vi ønsker også at udruste dem bedre til at vurdere den pornografi, de alligevel møder, og som de ikke bare kan lukke af for eller smide ud til højre.

Vi mener, det er helt nødvendigt, at vi bliver ved med at sætte fokus på det her område, for det er klart, også når det gælder sådan noget som internettet, at det jo ikke bare er noget, der forsvinder, eller noget, der kan styres. Derfor, og på baggrund af vores holdninger, er vi jo under alle omstændigheder glade for, at der bliver vedtaget noget, og at vi dermed også får sat fokus på området.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hr. Christian H. Hansen som ordfører for forespørgerne.

Christian H. Hansen (DF):

Nu er det jo sådan, at når man kan konstatere, der i Folketinget faktisk er bred enighed om en masse ting, er der jo ingen grund til at holde den store brandtale til sidst, så jeg vil takke ministeren for redegørelsen endnu en gang, og jeg vil takke alle andre partier for en konstruktiv debat.

Det har vist sig, at vi faktisk er enige om det, som jeg gerne ville rejse med forespørgslen. Nu hænger det så lidt på, om det skal være det ene forslag til vedtagelse eller det andet, men jeg konstaterer med tilfredshed, at især Kristeligt Folkeparti, som jo er med på et andet forslag til vedtagelse, er meget tilfreds med, at der nu bliver vedtaget noget. Og det er jo så det, der gør i dag, i modsætning til den debat, vi havde i 2000, hvor der jo ikke blev vedtaget noget som helst. Der havde vi jo faktisk debatten, men den endte med nogle ligegyldige ting.

I dag har vi fået sat fokus på samme emne. Vi har fået sørget for, at det, at vi ser det her pornografiske materiale i børnehøjder, bliver taget op af justitsministeren; ministeren kigger på det. Vi har fået konstateret, at socialministeren laver en redegørelse. Det er jo også ganske tilfredsstillende set med mine øjne. Og så har vi fået drejet debatten hen på et område, som jeg er mere glad for er blevet gjort i dag, end det lidt var tilfældet sidst. Der var nogle i debatten sidst, som sådan drejede det hen på, at det skulle handle om, hvorvidt man skulle tillade pornografien eller ej. Det var dem, der rejste forespørgslen sidst. Det er vi kommet fri af.

Kl. 16.35

Vi har konstateret, at det her drejer sig om forældresansvar, det drejer sig om ansvar i brancherne, og vi får lavet nogle undersøgelser. Jeg synes, det er ganske tilfredsstillende.

Jeg vil så gerne love Folketinget, at hvis der ikke sker noget på det her område, og hvis der kommer nye episoder, eller der kommer tendenser til, at der skal kigges bredere, ja, så vil vi tage debatten endnu en gang.

Men det er tilfredsstillende, at vi er kommet så langt, som vi er kommet i dag. Vi er i øvrigt også kommet længere på det felt, fordi denne her regering altså agter at gøre noget. Det gjorde den tidligere ikke.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg har noteret mig, at Dansk Folkepartis ordfører hr. Christian H. Hansen var glad for, man fik placeret ansvaret hos brancherne. Må jeg opfatte det sådan, at Dansk Folkeparti støtter det forslag til vedtagelse, som er fremlagt af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten, og som jo er det eneste af de to fremlagte forslag til vedtagelse, der netop indeholder den ansvarliggørelse af brancherne?

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Må jeg sige til fru Sandy Brinck, at fru Sandy Brinck er dygtig til at formulere spørgsmål, men der er jo en grund til, at vi er med på det forslag. Ministeren var i øvrigt også inde på det her område i sin tale, og det er det, jeg sætter min lid til. Det er sådan, at den justitsminister, vi har i dag, jo egentlig kom med en god redegørelse. Den sætter jeg min lid til og til, at det, man har sagt omkring tingene, lever man op til.

Skulle noget andet ske, dvs. at vi ser, at det, som ministeren har sagt i dag, ikke lader sig gøre, så kan vi jo tage den diskussion. Jeg synes egentlig, at spørgsmålet er lidt irrelevant.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg synes bestemt ikke, det er irrelevant. Dansk Folkepartis ordfører står her på Folketingets talerstol og noterer sig med tilfredshed, at brancherne også bliver ansvarliggjort.

Det eneste forslag til vedtagelse, hvori brancherne bliver ansvarliggjort, er det, der er fremsat af Kristeligt Folkeparti, SF og Enhedslisten. Så er det da relevant at spørge, om Dansk Folkeparti så støtter det forslag. Hvis Dansk Folkeparti ikke støtter forslaget, så må man jo bede om en begrundelse for det.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg konstaterer endnu en gang, at vi tager ministerens redegørelse, hvori tingene også er nævnt, til efterretning. Hvilket forslag til vedtagelse, vi støtter – det lyder, som om det kommer bag på fru Sandy Brinck – er selvfølgelig det forslag, vi selv er medforlagsstillere på, og hvor vi har fået ganske mange grene ind.

Så hilste jeg også med tilfredshed, at der under denne her regering sker noget på området. Det gjorde der ikke under den tidligere.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne indlede med at takke for en, synes jeg, rigtig god debat. Naturligvis skal der rettes en særlig tak til hr. Christian H. Hansen og Dansk Folkeparti for overhovedet at tage initiativ til, at vi tager den her debat i dag, som jeg også synes har vist, at der er behov for nogle yderligere undersøgelser og retningslinjer for, hvad vi kan gøre for at beskytte børn mod de her meget voldsomme pornografiske billeder, der desværre har været eksempler på.

Jeg synes, der egentlig har været bred, bred enighed om det, der er temaerne i dag. Jeg tror, samtlige ordførere har været inde på, at forældrene og vi som borgere selv skal påtage os et meget stort ansvar for at beskytte børnene i deres opvækst.

Men det er også meget, meget tydeligt, at det er vanskeligere, når vi kommer ind på konkrete tiltag: Hvad kan vi yderligere gøre fra Folketinget for at give en yderligere beskyttelse af den her gruppe, vi taler om? Der mener jeg faktisk, at det initiativ, som er en del af vores forslag til vedtagelse, er noget af det, som man med megen rimelighed og relevans kan sige altså er noget af det, vi må prøve at gå ind og se på.

Kl. 16.40

I dag eksisterer der efter regeringens opfattelse en gråzone mellem det, man kan kalde almindelige nøgenbilleder, og så andre meget perverse billeder. Og der ønsker vi altså, at den gråzone skal være så klar som overhovedet muligt, så der bliver klarere regler på området.

Grunden til, at regeringen har set et behov for at tage et initiativ, er jo, at vi må sige, at på trods af at vi har en almindelig udvikling, der nok gør folk mere og mere frisindede og måske mere afslappede i forhold til det her, og at vi også har en teknologisk udvikling, som går rivende hurtigt, så er det efter vores mening af helt afgørende betydning, at der er en strafferetlig beskyttelse, som svarer til samfundets almindelige normer. De normer føler vi, der bliver gået meget tæt på, på den måde som reglerne i dag bliver varetaget.

Der var et par spørgsmål, og herunder et fra fru Sandy Brinck, som angik en konkret sag. Den konkrete sag kan jeg ikke gå ind i. For at sige det, som det er, kender jeg faktisk ikke noget til det magasin, men jeg går naturligvis ud fra, at hvis man interesserer sig meget for den sag, så kan man stille spørgsmål, og så kan vi undersøge, om der er foretaget anmeldelse til politiet i sagen. Men jeg kender simpelt hen ikke

den konkrete sag, for at sige det som det er, og jeg vil derfor heller ikke gå ind og kommentere den.

Jeg synes, der var mange ordførere, som også var inde på brancherne og på, hvad der egentlig er foretaget i brancheregiet. Og der vil jeg egentlig godt henvise, som jeg også gjorde i min første redegørelse, til den besvarelse, som økonomi- og erhvervsministeren har givet Folketinget tidligere, herunder Forbrugerombudsmandens henstilling.

Jeg står her med besvarelse af et spørgsmål – det er godt nok til fru Tove Videbæk – der hedder S 1493, og der siger Forbrugerombudsmanden meget klart, at han generelt har det indtryk, at de erhvervsdrivende har taget henstillingen til efterretning. Forbrugerombudsmanden har heller ikke modtaget klager fra borgere over, at henstillingen ikke er blevet fulgt. Men, tilføjes det, fordi der ligesom var en diskussion omkring ansvarliggørelse osv. her, har ministeren altså – for at sætte yderligere fokus på området – bedt sine embedsmænd om at tage kontakt til branchen for at få oplyst, hvilke skridt man i branchen har taget for at tilskynde virksomhederne til at leve op til retningslinjerne på området. Så der er rent faktisk foretaget en henvendelse til brancherne fra ministeren på det område.

Endelig vil jeg godt afslutte med at sige, at jeg faktisk gerne havde set, at det havde været et samlet Folketing, der havde stemt for det forslag til vedtagelse, der foreligger. Sådan bliver det jo nok desværre ikke, men jeg vil meget, meget gerne sige tak til alle ordførere for en rigtig god debat. Det er sjældent, at man oplever, at Folketinget egentlig er så enigt om, at snitfladen skal være imellem, hvad det egentlig er, vi kan blande os i som folketingsmedlemmer, og hvad det egentlig er, vi alle sammen som borgere har et ansvar for. Derfor synes jeg faktisk, det er godt, at vi har haft mulighed for at diskutere det i dag.

Men under alle omstændigheder får Folketinget jo i hvert fald yderligere mulighed for at diskutere det, fordi jeg allerede har tilkendegivet, at så snart undersøgelsen er færdiggjort, vil jeg selvfølgelig sørge for at orientere Folketinget, naturligvis med henblik på at der så kan stilles yderligere spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Som jeg gjorde opmærksom på i min ordførertale, er jeg glad for, at der i det hele taget bare bli-

ver vedtaget noget, fordi det altså er et fremskridt i forhold til det, der var forrige gang.

Men når det så er sagt, stemmer vi ikke for regeringens forslag. Vi havde nu også gerne set, at det var et bredt Folketing, der kunne være enig om en indsats, og derfor burde man selvfølgelig have støttet op om Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse.

Men når vi ikke vælger at stemme for det her forslag, skyldes det, at det er ikke konkret nok, det er ikke målrettet nok, der er ikke nok substans i. Og derfor kan det også undre mig, at Dansk Folkeparti faktisk er gået med på det her, for de plejer at være meget mere skarpe i tonen på det her område. Men jeg kunne egentlig godt tænke mig at få ministerens umiddelbare reaktion på den sidste pind i forslaget, hvor der står: At arbejde for klarere regler, så unge under 15 år ikke bliver konfronteret med pornografiske materialer i kiosker m.v. Så de *ikke* bliver det. Jeg vil gerne have en umiddelbar reaktion på det, for jeg synes, det må være ganske vanskeligt at lave regler på det område.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil godt tage fru Bodil Kornbeks tråd op. Hvordan vil ministeren fortolke den sidste pind, »arbejde for klarere regler, så unge under 15 ikke bliver konfronteret med pornografiske materialer i kiosker med videre.«? Hvad er »med videre«, hvad er konsekvensen af det? Er det sådan, at man i virkeligheden ønsker, at der ikke under nogen omstændigheder må sælges pornografisk materiale, eller hvad har ministeren tænkt?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Den sidste pinds indhold var faktisk det, jeg gjorde en del ud af i min første besvarelse af denne forespørgsel, nemlig at vi skal se på, hvad kan vi gøre, for at den gråzone, der i dag eksisterer, bliver knap så grå fremover.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jamen ministerens svar er upræcist. »... unge under 15 ikke bliver konfronteret med pornografiske materialer i kiosker med videre.« Jeg stillede to konkrete spørgsmål: Hvad betyder »med videre«, hvad betyder det, at unge ikke må blive konfronteret med det, og er konsekvensen, at

man ikke må sælge pornografiske materialer i kiosker?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 58 af Christian H. Hansen (DF), Irene Simonsen (V) og Helge Adam Møller (KF) (se foran) vedtoges med 57 stemmer (V, DF og KF) mod 45 (S, SF, RV, EL og KRF).

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 59 af Bodil Kornbek (KRF), Anne Baastrup (SF) og Line Barfod (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

22) Første behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forhøjelse af hastighedsbegrænsningen for kørsel på motorveje og ændring af reglerne for frakendelse af førerretten).

Af Poul Fischer (DF) m.fl.
(Fremsat 9/4 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg kan gøre det ganske kort.

Regeringen deler forslagsstillernes ønske om at forhøje hastighedsgrænsen på motorveje for personbiler og motorcykler til 130 km/t. Vi ønsker imidlertid, at det sker med fuld hensyntagen til færdselssikkerheden, og derfor har regeringen lagt op til, at ordningen udbredes gradvis, så der startes med de motorvejsstrækninger, som er bedst egnede hertil. Samtidig vil vi gennemføre en række kompenserende tiltag, som skal øge færdselssikkerheden og medvirke til at sikre, at hastighedsgrænserne overholdes.

Regeringen står ved sit forslag. En gradvis gennemførelse er nødvendig, hvis færdselssik-

kerheden og økonomien skal kunne følge med, og det kan derfor ikke komme som nogen overraskelse, at regeringen ikke kan støtte forslaget fra Dansk Folkeparti.

Som sagt deler regeringen forslagsstillernes ønske om at forhøje hastighedsgrænsen på motorveje for personbiler og motorcykler til 130 km/t., men vi vil altså ikke gå på kompromis med færdselssikkerheden, og derfor kommer det til at ske efter den gradvise model.

Karsten Nonbo (V):

Jeg vil sige på Venstres vegne, at vi også deler forslagsstillernes ønske om højere hastigheder på motorveje. Det er derfor, det er indskrevet i regeringsgrundlaget, og det er også derfor, at der i øjeblikket arbejdes på et lovforslag om højere hastigheder for personbiler og motorcykler på motorveje.

Når Venstre ønsker højere hastighed, er det bl.a. for at flytte trafikken fra kommuneveje og landeveje ud på motorvejene. Som et meget tydeligt eksempel kan jeg nævne strækningen mellem Farøbroen og Køge. Vil man fra Vordingborg til Køge, er der i dag intet incitament til at flytte sig ud på motorvejen, fordi man først skal til Nyråd og derfra får et ekstra stykke ind til Køge, når man kører af igen ved Lellinge, og derfor vælger man mange gange blot at blæse gennem Ørslev, Tappernøje og Dalby. Havde differencen været 50 km, havde man flyttet sig ud på motorvejen.

Kl. 16.50

I 1991 blev den tilladte hastighed på motorvej øget fra 100 km/t. til 110 km/t., og det øgede selvfølgelig antallet af personskadeuheld på motorvejene fra ca. 200 årligt til 330 årligt over de næste 10 år. Men hvad der yderligere skete, nævnes ikke særlig højt af skeptikerne. På landevej faldt personskadeuheldene fra 3.300 til 2.600 årligt i den samme periode, og på kommunevejene faldt de fra 5.400 til 4.400 årligt, altså et samlet fald på 1.700 personskadeuheld mod en stigning på 130 på motorvej. Det taler vel sit tydelige sprog om, at det er en idé at flytte trafikken ud på motorvejen.

Jeg kan forestille mig, at Dansk Folkeparti har fremsat dette forslag som en slags drilleforslag, og det er Dansk Folkeparti jo i sin gode ret til. Det kunne jeg også selv have fundet på, især da dagspressen forsøger at udstille det, som om der er den helt store uoverensstemmelse mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti på den ene side og Venstre på den anden side, og Ven-